ELIJA

Nekega leta je zavladal Omrijev sin Ahab in Bog ni maral njegovega režima, zato se je odločil, da na Zemljo eno leto ne bo padlo čisto nič dežja. Elija pa je Bog napotil k potoku, kjer je imel vodo. Krokarji pa so mu nosili kruha in mesa. Ker pa ni bilo dežja se je rečna struga izsušila in Bog ga je poslal v Sarepto pri Sidonu k vdovi. Ta mu je dala za piti in pekla je kolačke, ker je Elija zapovedal, da moke in olja v loncu ne bo nikoli zmanjkalo. Zgodilo pa se je, da je njen sin zbolel in Elija ga je prijel v roke ter prosil Boga naj vrne dušo otroku. Bog ga je uslišal in tako je vdova vedla, da je Gospodova beseda v njegovih ustih resnična.
V Izraelu pa je Ahab zahteval, da mu Nabot proda ali zamenja svoj vinograd. Vendar se Nabot ni strinjal. Nato je Nabot umrl in Ahab je lahko v svojo last vzel njegov vinograd.Tedaj je Bog rekel Eliju naj gre Ahabu naproti in mu pove, da bodo tudi njega lizali psi tako kot Nabota. Ko je za to slišal Ahab in ponižno raztrgal svoje oblačilo. Elij se je zato odločil, da nesrečo ne bo poslal v njegovih dneh, vendar v dneh njegovega sina.